

PROFETISCHE AANBIDDING

Dit artikel is een hoofdstuk uit het boek van ds. Loren Sandford, "Profetische aanbidding"

Aanbidding moet nooit slechts een dienst met liederen zijn. Aanbidding *moet* een geweldige interactie tussen mensen en God zijn, een wonderbaarlijk geven en nemen van liefde en kracht tussen twee partijen die elkaar hartstochtelijk liefhebben. Wat een tragedie dat velen in het lichaam van Christus de aanbidding slechts als een 'warming up' voor de preek zien. Zo veel kerken hebben de aanbiddingsdienst gereduceerd tot het zingen van een paar liederen, dat naar een lange preek leidt, zodat we na een uur weer op straat staan! Wat een verlies!

Nee, eigenlijk is aanbidding een op zichzelf staande interactie met God, in zichzelf compleet, iets waar tijd voor genomen moet worden. Men moet er van proeven en het laten doordringen. In feite, alhoewel ik mijn spreken nooit devalueer of verwaarloos, geloof ik dat aanbidding een belangrijke plaats inneemt in de kerk gelijk aan het brengen van het Woord. Het heeft net zoveel kracht om begrippen en ideeën over te brengen als preken.

Aanbidding komt op minstens twee niveaus tot ons. Op het ene niveau is het eenvoudig gewijd en aanbidde, een moment van intieme communicatie met God. Maar op een ander niveau kan aanbidding krachtig profetisch en levensveranderend zijn. Eigenlijk geloof ik dat de tijd waarin we leven roept om aanbidding die een profetische kant heeft. Ik geloof niet dat er ooit echte opwekking over de grenzen van de kerk heen zal komen - een opwekking die onze cultuur kan overspoelen - zonder de kracht van echte profetische aanbidding, gebracht op een manier die de cultuur rondom ons zal doordringen.

1 Kronieken 25:1 "Voorts zonderden David en de legeroversten tot de dienst af de zonen van Asaf, Heman en Jedutun, die profeteerden bij het spel van citers, harpen en cimbalen."

David en zijn bevelhebbers gaven opdracht tot profetische aanbidding en selecteerden mannen die het volgens hen konden brengen. David en **de bevelhebbers van het leger**, niet de priesters, wezen muzikanten aan om met muziek te profeteren. Je kunt je afvragen wat bevelhebbers van het leger in vredesnaam met het arrangeren en structureren van muziek te maken hadden. Maar de aanbidding die zij in gedachten hadden, was bepaald niet gewoon. Het was profetische aanbidding.

Het lijkt duidelijk dat zij dachten aan de aanstelling van muzikanten voor aanbidding als een strategische militaire zet, essentieel voor overwinning in oorlog. Voor hen waren fysieke oorlog en de verborgen oorlog in de geestelijke gewesten één en dezelfde oorlog, twee kanten van dezelfde strijd. Ik denk dat ze ons verteld zouden hebben dat de uiterlijke fysieke manifestaties van oorlog, het conflict en de oppositie die we in de zichtbare wereld zien, slechts weerspiegelingen zijn van de echte oorlog in de geestelijke gewesten.

Als dit waar is, dan moeten we begrijpen dat we altijd eerst de strijd in de geest moeten voeren, voordat we kunnen hopen op overwinning in de fysieke wereld. Het doet er niet toe waar de strijd gestreden wordt, of waarover gevochten wordt, het moet waar zijn. We moeten nooit proberen iets in de fysieke wereld te bereiken dat niet eerst in de geestelijke in gebed is bereikt. David had zijn profetische aanbidders daarom nodig om zijn vijanden in de geest te verslaan, zodat hij ze in de fysieke wereld kon overwinnen.

Zoek naar de nieuwe baan die de Heer voor jou heeft, maar doe dat nadat je aanbeden en gebeden hebt, totdat je ervaart dat je het in de geest bereikt hebt. Ga op zoek naar de partner die God voor je heeft, je levenspartner, maar begin de zoektocht vanuit een basis van aanbidding en gebed die dingen in de geest

tot stand brengt en de weg voor je vrijmaakt om de zoektocht hier op aarde te beginnen. Zoek naar een besef van vrede dat God hier reeds iets tot stand heeft gebracht, ga er dan op uit om te claimen wat Hij tot stand heeft gebracht.

Misschien moet je een oneerlijke werkgever confronteren, maar bidt eerst en ga in aanbidding tot je merkt dat er al iets bereikt is of in de geest in beweging is gezet. Je komt bij een plaats van rust in een positie met God. Om die plek van rust en overwinning te bereiken is een functie van profetische aanbidding nodig. Het maakt dingen van de geestelijke wereld echt, zodat ze in de fysieke wereld zich kunnen manifesteren.

Sommigen van ons werken iedere dag in een vijandige omgeving, in settings waar niet zulke fijne, oneerlijke mensen hun gezag uitoefenen. Sommigen proberen hun huwelijken te redden. Sommigen van ons leveren iedere dag een gevecht om hun kinderen van zelfverwoesting te weerhouden. Anderen zouden zo graag God zien doorbreken in de gemeenschap op een niveau van opwekking dat de kerk doet ontwaken en de verlorenen vindt.

Dit alles heeft betrekking op oorlog. Gebed is een deel van de overwinning. Vast staan in ons geloof (Efeze 6) is een ander belangrijk deel. Demonen berispen is waarschijnlijk het kleinste deel, **maar de effectiefste vorm van geestelijke oorlogsvoering die bekend is, is en zal altijd aanbidding zijn**, en dan speciaal **profetische aanbidding**. Wanneer we de heerlijkheid van de Heer opheffen en Jezus trekt ons in Zijn tegenwoordigheid in echte aanbidding, gaat er kracht vloeien die alles wat we ons ooit hebben kunnen indenken of voorstellen, te boven gaat. Het is iets wat de vijand niet uit kan staan. Als Gods mensen zich toewijden tot aanbidding en lofprijzing in elke situatie, ten aanzien van ieder obstakel, dan worden er als het ware kruisraketten achter de linies geschoten om de kracht van de vijand te verslaan, voordat de strijd echt kan beginnen. Daarom stelden de bevelhebbers van David's leger aanbiddeers aan om de strijd in de geestelijke gewesten te winnen, zodat ze in de fysieke wereld gewonnen kon worden. Het was een strategische zet.

Is het daarom zo onbegrijpelijk dat als het moeilijk wordt in je leven en de strijd aanwezig, je eerste aandrang is om weg te blijven bij de aanbidding? Dat zal de stem van de vijand zijn. Het besluit om weg te blijven bij de gemeenschappelijke aanbidding is in zijn voordeel, want als je naar die stem luistert en je aanbidding opgeeft, heeft de vijand al gewonnen.

Er is meer. De aanbidding die door David en zijn bevelhebbers ingesteld werd, was meer dan slechts gewijde muziek. Het was profetische aanbidding, het strategische element. Zij moesten met hun muziek profeteren. Profetische aanbidding beweegt zich op een ander peil en op een ander en uniek niveau van kracht. In profetische aanbidding ervaren we de onmiddellijke, levende, in-het-nu **woord** van de Heer dat nooit uitgaat zonder dat te doen waarvoor het gezonden wordt (Jesaja 55:11). Ik geloof dat de profetische kant in aanbidding het enige element is dat de huidige opwekking mist om het echt in staat te stellen er uit te breken en de wereld te veranderen.

Om profetische aanbidding te begrijpen moeten we eerst een paar sleutelfuncties van de profetie zelf begrijpen. Allereerst moeten we enig vooroordeel dat profetie als voornamelijk voorspelling definieert, opzij zetten. Profetie is veel meer dan voorspelling. Eigenlijk is een profetische bediening voor het merendeel helemaal niet voorspellend. De Griekse wortel, *prophemi*, betekent slechts 'spreek voort'. Daarom openbaart profetie allereerst Gods woorden en leiding.

Daartegenover laat veel wat we vandaag de dag voor een profetische bediening model zien staan, ons geloven dat een belangrijk deel ervan het lezen van de verborgen geheimen van het hart is. Maar begrijpen wat er in de harten van mensen omgaat, wat er dan ook maar model voor heeft gestaan, is ook geen overheersend thema in de praktijk van bijbelse profetie. Begrijp het niet verkeerd. Er is een rechtmatigheid aan die functie. 1 Korinthiers 14 stelt de waarde van profetie vast in de openbaring van het hart, maar noch het voorspellende element in profetie, noch de functie van het begrijpen van gedachten en

geschiedenis, kwalificeren als de meest belangrijke focus van een profetische bediening, ook al lijken deze twee dingen de functies te zijn waar de moderne kerk zich het meest op richt.

Jeremia 1:10 definieert de roeping en de opdracht van de profeet Jeremia. Het beschrijft in dit proces de meest belangrijke functie en effect van het profetische woord, in wat voor mode of model het ook komt. De bediening van onderwijs kan ons versterken, preken mogen ons inspireren, maar het echte profetische woord, het woord met de profetische kant er aan, gaat veel verder.

Zie, ik heb je heden aangesteld over de naties en de koninkrijken om op te pakken en af te breken, om te verwoesten en te niet te doen, om te bouwen en te planten.

Elia, in 1 Koningen 18, offerde aanbidding in offerande – profetische aanbidding – op de berg tegen 450 profeten van Baäl. Hij deed dat op hun eigen grond, en won een overtuigende overwinning voor het verzamelde volk van Israëel. Vuur daalde neer uit de hemel en verteerde het altaar, het offer, het water dat hij in de greppel gegoten had en zelfs de stenen. Hij draaide zich om en doodde alleen alle 450 profeten van Baäl. Profetische offerande – profetische aanbidding – zette een kracht vrij die hen allemaal verwoestte en de gebondenheid van het volk aan de valse god Baäl verbrak. Het ontwortelde het volk van de afgodendienst en grondvestte hen –plantte hen – in echt geloof. Profetische aanbidding verwoestte het bolwerk van de vijand en keerde mensen af van de duisternis. David's bevelhebbers hadden profetische aanbidding nodig, niet slechts gewijde aanbidding, om de strategische doelen van de oorlog te bereiken.

Jesaja 55:10-13 “Want zoals de regen en de sneeuw van de hemel neerdaalt en daarheen niet weerkeert, maar doorvochtigt eerst de aarde en maakt haar vruchtbaar en doet haar uitspruiten en geeft zaad aan de zaaier en brood aan de eter, also zal mijn woord, dat uit mijn mond uitgaat, ook zijn; het zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe Ik het zend. Want in vreugde zult gij uittrekken en in vrede geleid worden; de bergen en de heuvelen zullen voor u uitbreken in gejuich en alle bomen des velds zullen in de handen klappen. Voor een doornstruik zal een cypres opschieten, voor een distel zal een mirt opschieten, en het zal de Here zijn tot een naam, tot een eeuwig teken dat niet uitgeroeid zal worden.”

Het oprechte profetische woord *volbrengt* dingen. Het pakt op en breekt af, verwoest en doet te niet, bouwt en plant. Het resultaat is dat mensen van God het leven met vreugde, vrede en overwinning in hun harten tegemoet treden.

Profetische aanbidding laat echte dingen gebeuren, maar omdat het muziek is, laat het het zwaard van het woord zelfs dieper bij ons naar binnen gaan dan het gesproken profetische woord kan. Muziek snijdt in het hart, het motiveert de ziel, laat ons *voelen* en neemt onze geest gevangen op manieren dat het gesproken woord niet kan.

Daarom verandert en brengt profetische aanbidding ons op orde, terwijl het het werk van onze tegenstander de duivel verwoest. In profetische aanbidding raken we het heilige op een unieke manier aan. God spreekt krachtig tot ons in en door profetische aanbidding. We *genieten* er niet alleen van, we worden er door *veranderd*. Ik geloof dat men daarom soms trilt, of uitroept of valt als die zalving op ons komt. In profetische aanbidding pakt God op en breekt Hij af, Hij verwoest en doet te niet, Hij bouwt en plant tot in de verste hoekjes van ons hart.

Ja, je merkt waarschijnlijk dat je *na* profetische aanbidding meer moeite hebt om bepaalde zonden te onderdrukken dan ervoor. Klinkt dat vreemd? Zo kun je bijvoorbeeld na een geweldige tijd van aanbidding op weg naar huis ruzie maken met je vrouw of man en je hebt er geen flauwe notie van waarom. Je kunt er totaal van in de war zijn dat je zo'n moment van heiligheid achter je kunt laten en zo snel tot zonde vervallen. Na een ervaring met profetische aanbidding merk je dat je dingen denkt waar je

al lang niet over gedacht had en waar je liever ook niet aan wilt denken. Oude onzekerheden kunnen weer de kop op steken, waarvan je dacht dat je er al lang mee afgerekend had. Misschien komen er zelfs lustgevoelens weer naar boven die, naar je dacht, al lang verdwenen waren. Je vraagt je af waar het vandaan komt en je bedenkt dat het misschien de duivel is, maar die is het niet.

Als het niet de duivel is, wat is het dan? Het is zeker niet demonisch, en er was ook niets verkeerd met de aanbidding of een demonisch iemand die jou in de aanbiddingstijd aanraakte, of enige andere vreemde reden voor benauwdheid die we tegenwoordig naar voren brengen om ons bang te maken voor onreine mensen of zelfs opwekking.

Oude zonde komt soms naar boven wanneer we het heilige gevoeld hebben, want de profetische kant van het woord van God en de aanbidding van de Heer dringt diep bij ons binnen om te openbaren wat er al is, verborgen en/of slapend. Zou je niet liever zonde aan het licht gebracht en gereinigd zien dan zonde die onderdrukt en beheerst wordt? Zonde komt soms na profetische aanbidding naar boven – en *vanwege* profetische aanbidding – omdat “het woord van God scherper is dan een tweesnijdend zwaard en het dringt door, zo diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten.” (Hebreeën 4:12)

God gaat aan het werk door profetische aanbidding en schudt dingen in ons wakker die wakker gemaakt moeten worden, zodat we er van bevrijd kunnen worden. Hij gaat aan het werk om oude zonde te ontwortelen en te verwoesten, om nieuwe elementen van karakter en heiligheid die het karakter van Jezus weerspiegelen, te planten en te bouwen. De geest van religie onderdrukt en bedwingt slechts de zonde, maar de Geest van Jezus openbaart en ontwapent het door het reinigende bloed van Jezus en door de werking van Zijn Woord.

1 Kor. 14:24-25 “Maar als allen profeteren en er komt een ongelovige of toehoorder binnen, dan wordt hij door allen weerlegd, wordt hij door allen doorgrond, het verborgene van zijn hart komt aan het licht en hij zal zich ter aarde werpen, God aanbidden en belijden, dat God inderdaad in uw midden is.”

Een ontmoeting met profetische aanbidding kan daarom een verlangen inspireren om te vluchten, omdat het dingen wakker maakt en ons hart laat zien zelfs als het gezegend wordt. Daar kan een openbaring van zonde uit voort komen, maar het kan ook heilig verlangen openbaren. Ik woonde een ‘Catch the Fire’ conferentie in Toronto bij in 1996 toen David Ruis de aanbidding leidde voor zo’n 5000 mensen. Er zat een profetische scherpte in en God ging aan het werk in mijn hart om op te pakken en te planten. De openbarende functie van profetie brengt het goede en het kwade naar boven in onze verlangens en bedoelingen. Ik voelde me in die periode nog al naar over mijn kerk. Mijn ouders zijn beroemd vanwege hun geweldige pionierswerk wat betreft innerlijke genezing. Anderen, die niet echt begrepen wat zij onderwijzen, hadden mij in een bedieningsstijl gemanoeuvreed, die gebaseerd was op verwachtingen die er zo ongeveer op neer kwamen dat je een kerk als een enorm pastoraal centrum moet runnen. Als een foute toepassing van het onderwijs van mijn ouders, hield het de kerk gevangen in een ziekmakende functiestoornis van onmeedogenloze zelfgerichtheid.

Gedurende die tijd van aanbidding, terwijl de Geest van de Heer door me heen stroomde, begon ik uit te roepen: “*Heer, als pastorale zorg geven aan uw mensen en U dienen hetzelfde is als mijn hele leven steeds weer opnieuw de hand vasthouden van dezelfde mensen, pastorale begeleiding geven aan dezelfde mensen, terwijl ze blijven steken in navelstaren, neem me dan maar bij U. Laat me sterven. Ik wil het niet.*” Ik meende elk woord ervan. De Heer antwoordde heel duidelijk: *Wat wil jij doen?* En het werd voor de eerste keer duidelijk voor me dat *ik een profetische evangelist wilde zijn. Ik wilde zielen winnen.* Na die openbaring barstte ik in huilen uit in de armen van mijn vrouw, die er geen notie van had wat er aan de hand was.

De Heer vervolgde: *Dan moet je naar huis gaan en je mensen vertellen dat zij jou vrij moeten zetten van de zalving van je ouders.* Dat deed ik, en ik begon in onze kerk een revolutie in houding en focus die de weg vrij maakte voor de veranderende opwekking die een paar maanden later volgde – en die we nog steeds meemaken. Profetische aanbidding pakt op, breekt af, verwoest en doet te niet, bouwt en plant. Kortom je wordt door elkaar geschud. Sinds die levensveranderende gebeurtenis nu meer dan twee jaar geleden, ben ik een andere man geworden. En ik *geniet* er van!

Geef niet toe aan de drang om te vluchten of je geestelijk en emotioneel af te sluiten als de profetische beroering begint, ook al ziet het er naar uit dat er een heleboel modder in beroering wordt gebracht. Een vijver kan er erg schoon uit zien totdat je hem schoon begint te maken. Op dat moment komt de modder die naar de bodem was gezakt omhoog en maakt het water troebel. Je realiseert je hoe vuil het werkelijk was. Laat je niet in de war brengen door de modder. Er komt modder wanneer verborgen dingen en onreine structuren in ons ontworteld worden. Het betekent alleen dat God je vijver aan het schoon maken is. Maak het proces af. Ga de hele weg. Kom naar het kruis. Kom dicht bij Jezus. De kracht was aanwezig om je onopgeloste zonde *in beroering te brengen*; de kracht is er ook om er *vrij van te komen*. *Daarom* werd het in de eerste plaats in beroering gebracht, zodat je er vrij van gezet kon worden. Als de kracht er is om te ontwortelen, is het daar ook om te planten. Dat is de functie en het proces van profetie.

In 1998 begon God met het vrijzetten van een nieuw niveau van aanbidding in mij. Vrijheid om te dansen. Vrijheid om dingen tot uitdrukking te brengen. Lieder van de Heer. Dat kwam niet als een resultaat van een gesproken woord van profetie over mijn leven. Het kwam ook niet omdat ik een bewuste keuze maakte dat te gaan doen. Het kwam als een gevolg van de soort profetische aanbidding die God dat jaar op ons liet dalen. Het plantte iets nieuws in mij. Het bouwde iets in mij dat er of al eerder slapend was geweest of nooit eerder. Profetische aanbidding heeft een extra dimensie. Het is niet mogelijk om onder die zalving te staan en er niet door veranderd te worden.

Open je hart er voor, en als de Heer zonde of moeite openbaart door het naar boven te laten komen, stop dan niet bij de openbaring van de zonde. Maak het proces af. Laat God ontwortelen, maar laat Hem ook planten. Laat Hem verwoesten, maar laat Hem ook bouwen. Anders kan profetische aanbidding helemaal niet leuk zijn, maar als je God aan het werk laat, kan het de geweldigste, meest bevoorrechtte, krachtigste ervaring van je leven worden.

Profetische aanbidding kan ook een instrument voor lichamelijke genezing zijn. De bijbelse geschiedschrijving laat ons bijvoorbeeld zien dat Elia en Eliza genezing als onderdeel van hun bediening hadden. Ik verweef genezingsdiensten in onze kerk vaak met aanbidding als de zalving daartoe aanzet. Welke atmosfeer zou beter zijn? Waarom zou men wachten op een uitnodiging na de preek, zoals zo vaak gedaan wordt? Ik hoef alleen maar het team naar voren te roepen en dan een uitnodiging te geven aan hen die genezing nodig hebben, en die te ontvangen als we aanbidden. Ik pas dit niet toe als een methode of praktijk, maar als ik ervaar dat de Heilige Geest aan het werk is in onze aanbidding met die soort kracht, handel ik er naar. Het betekent vaak dat de collecte opgehaald of afkondigingen gedaan moeten worden over de lichamen heen die onder de kracht gevallen zijn. Opwekking kan rommelig zijn, maar het is wel leuk! Alleen als we aanbiddingsleiders niet de priesterlijke positie en autoriteit toekennen die hen verschuldigd is, zoals bij de Levieten, kan dit nooit gebeuren.

Voor mij is dit allemaal erg gemakkelijk, behalve pastor ben ik ook aanbiddingsleider. Een pastor die niet tevens aanbiddingsleider is, moet een stukje leiding afstaan, of signalen afspreken die hij gebruikt om te communiceren met de aanbiddingsleider in de voortgang van de aanbidding.

Hoe ziet profetische aanbidding er uit en hoe wordt het gedaan? De apostel Paul sprak er over in Efeze 5:18-19

“En bedrinkt u niet aan wijn, waarin bandeloosheid is, maar wordt vervuld met de Geest, en spreekt onder elkander in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zingt en jubelt de Here van harte.”

In profetische aanbidding spreken we tegen elkaar en tegen de Heer, of we ons dat nu bewust zijn of niet. Daarom mag aanbidding nooit een uitvoering vanaf het podium zijn. Sommige mensen protesteren: “Ik wil liever luisteren”. Dat mag zo zijn, maar gezamenlijke aanbidding gaat nooit over het genieten van één persoon. In het *samen* zingen spreken we tegen *elkaar*, bemoedigen we *elkaar*, verheffen we *elkaar*. We delen de aanwezigheid van de Heer en zelfs zijn Woord, de een tegen de ander, als we de persoon naast ons horen zingen, als die persoon ons hoort zingen en als de klank van al onze stemmen samen oprijst, **tegen elkaar sprekend**, in liederen. Gezamenlijke aanbidding kan en moet een profetische dimensie in zich hebben.

Efeze 5:18-19 bevat een lijst met drie categorieën liederen. **Psalmen** de eerste. In een psalm zingen we de woorden van de bijbel met een melodie die iedereen kent en herkent. De tweede categorie is de **gezangen**. Laat het beeld van klassieke muziek van honderden jaren oud waarbij een modern publiek zich verveelt en gewoonlijk zo hoog is dat alleen de sopranen onder ons er bij kunnen, uit je geest verdwijnen. De gezangen categorie gaat veel verder. Oud of nieuw, een gezang is gewoon een lied waarvan melodie en tekst in iemands hart ontstonden en welke het lichaam van Christus heeft leren samen zingen. Klassieke gezangen kunnen *onderdeel* van profetische aanbidding zijn en zij behouden de capaciteit om ons te inspireren, maar bij ons richten we ons op hedendaagse liederen. We geloven dat deze het best tot de cultuur die we willen bereiken, spreken.

Een psalm of gezang kan ons met profetische kracht aanraken, als de Heer tot het lichaam van Christus komt met een profetische zalving. Het kan gebeuren dat de aanbiddingsleider de leiding van de Geest volgt om een psalm of gezang op een bepaalde manier te gebruiken, het zo arrangerend dat we dichterbij de aanwezigheid van de Heer komen, een crescendo opbouwend, ons meenemend naar rustige plaatsen, reagerend op de Geest van God. Soms is het alleen een ander niveau van passie welke de Heer geeft en ontlokt aan de harten van de mensen. Het punt is dat plotseling een lied dat we zo vaak gezongen hebben, doordrongen wordt van een nieuwe zalving die ons op een nieuwe manier doordringt, zodat we dingen voelen die we nooit eerder voelden. De atmosfeer wordt vol van de aanwezigheid van God en Hij begint een soeverein en openbarend werk in mensen. God verandert ons, bemoedigend, afbrekend, verwoestend en te niet doend, bouwend en plantend. Profetische aanbidding verandert ons, of raakt in ieder geval onze geest aan om te veranderen als we dat toestaan en als we er voor kiezen om niet voor de invloed er van te vluchten.

De derde categorie liederen, **het geestelijke lied**, komt van de Geest van God en niet uit het hart van mensen – hoewel het door het hart van mensen kan komen en gekleurd wordt door het hart waar het door heen komt. Een geestelijk lied is niet een lied dat we al eerder gezongen hebben of dat we al kennen. God Zelf dicteert het geestelijke lied op het moment, in de stroom van onze aanbidding, omdat Hijzelf iets te zeggen heeft of iets wil doen in ons. Het is Zijn lied, het lied van de Heer.

Het is profetisch want het gaat voort met een doel. In het lied brengt God iets wezenlijks tot stand. Soms verklaren de woorden wat God op dat moment aan het doen is in mensen. Genezend. Uitnodigend. De krachten van het kwade in de geest overwinnend. Op andere momenten kan het profetie zijn – gericht op de machten in de hemelse gewesten om bekend te maken wat God er aan doet om hen te verslaan. Het kunnen woorden van terechtwijzing zijn of woorden die iets afbreken dat ons hindert of Hem blokkeert. Het kan een woord van uitnodiging zijn om dieper in Zijn tegenwoordigheid te komen, of een oproep tot bekering. Vaak brengt een profetisch lied zegen op een bepaald terrein van ons leven. Van tijd tot tijd kan het zelfs direct confronteren met zonde en toestanden.

Een geestelijk lied moet *geen* uitdrukking van persoonlijke gevoelens en noden zijn. Die soort 'lied van de Heer' hoort thuis. Wat in de gezamenlijke aanbidding gebeurt, moet over Gods kinderen gaan. Als ik de aanbidding leid en ik voel dat er een lied van de Heer komt, neem ik een ogenblik om te luisteren. Het gevoel is vaak dat ik een lied 'hoor' in mijn hart dat ik niet echt kan horen, maar meer voelen. Het kan ook als een drukkend gevoel in mij opwellen dat niet echt bij mij hoort. Ik weet dan dat het de Heilige Geest is.

Heel vaak laat ik de instrumenten een aantal akkoorden spelen die gebruikt werden in het lied er aan voorafgaand. Dat geeft ons een spoor om langs te gaan, terwijl we op de Heer wachten zodat we onze eigen concentratie noch die van de gemeente verliezen. Misschien zing ik een poosje in tongen, terwijl ik luister. Ik luister tot ik een gevoel ontvang over wat de Geest van Jezus zegt en totdat ik minstens een fragment van een melodie oppik dat een basis vormt voor wat er na komt. Ik luister ook naar het begin van een woord. "Heer, wat is de inhoud van wat ik voel?" Als ik dan het begin van die inspiratie heb, open ik mijn mond en begin. Daarna, vloeit het gewoon verder.

Vaak krijg ik het gevoel dat ik zelf niet het profetische lied heb, maar iemand anders in het team, en dus wacht ik, of zeg ik iemands naam als ik het aan die persoon zie. Dit werkt het beste met een team dat elkaar goed kent. Een goed team werkt met een scala aan tekens, sommige gevoeld, sommige onbewust en sommige openlijk, die hen in staat stellen om te communiceren en samen op te trekken. Dit maakt de zaak van karakter van het opperste belang. Disharmonie of mopperen in het team kan deze soort stroom erg snel afdammen.

Het resultaat van dit proces is soms een solo, iets dat gezongen wordt voor de gemeente om te horen en in zich op te nemen. Op andere momenten is het lied dat volgt een lied dat door de gemeente samen met het team gezongen wordt. Terwijl we het samen zingen, vormt de kracht van de boodschap zich en wordt deel van ons, het woord van de Heer plantend en vestigend. De verslijnen hiervoor moeten kort en gemakkelijk te leren zijn, zodat men ze kan volgen. Als we samen herhalen, wortelt het lied zich in ons hart, de waarheid er van wordt werkelijkheid in ons en we kennen de kracht van God.

In Openbaringen 15:3 zien we hetzelfde. Het vers refereert aan twee soorten liederen, **zij zongen het lied van Mozes, de dienstknecht van God en het lied van het Lam.**

Eén lied kwam van de man Mozes, het andere van Jezus, het Lam. Profetische aanbidding omvat het hemelse en het aardse. Dit vers beschrijft met andere woorden de liederen die uit het hart van de mens komen, evenals de liederen die direct van Jezus komen. **Psalmen, gezangen en geestelijke liederen.**

Deut. 31:19 **"Nu dan, schrijf dit lied op en leer het de Israëlieten, leg het hun op de lippen, opdat dit lied Mij tot getuige zij tegen de Israëlieten."**

Wat kan er meer profetisch zijn? God zendt een lied en beveelt dan zijn dienstknechten om dat aan zijn volk te leren en het een getuigenis te laten zijn om hen hun zonde te laten zien, om op te pakken en af te breken, te verwoesten en te niet te doen, te bouwen en te planten.

Psalm 40:3 **"Hij gaf mij een nieuw lied in de mond, een lofzang aan onze God. Mogen velen het zien en vrezen, en op de Here vertrouwen."**

Het profetische lied van God brengt iets tot stand. Hij zelf legde het lied in de mond van de psalmist en het ging met profetische kracht uit om anderen voor de Heer te winnen, te zorgen dat ze gingen vertrouwen, te zorgen dat ze God respecteerden. Neem er notitie van dat de psalmist het lied publiek overbracht zo dat veel mensen het zouden horen en veel mensen het zouden zien. Mensen van buitenaf

moeten met profetische aanbidding van Gods volk in aanraking komen. Op basis van de bijbel geloof ik dat dat een krachtige profetische en evangelisatie functie kan hebben.

Psalm 32:7 “Gij omringt mij met jubelzangen van bevrijding”

In deze context is het niet zo dat ik *mezelf* omring met persoonlijke liederen uit mijn eigen hart. De psalmist spreekt over *profetische* liederen van het hart van God. **U Heer, omringt mij.** En omdat het profetische liederen zijn, hebben ze ook profetische kracht. Zij *brenge*n bevrijding. Zij brengen iets wezenlijks tot stand. Zij ontwortelen de vijand en ze planten jou en mij.

Profetische muziek wint zielen, want het hier bovenstaande werkt niet alleen voor de gelovige maar ook voor de ongelovige. Als Bob Dylan een wereldgeneratie kan inspireren met liederen die men profetisch noemt, hoe veel te meer kunnen wij dan niet de ongelovige inspireren door middel van de Heilige Geest? We zullen dat nooit met liederen kunnen doen, die vol zijn van christelijke cliché's en taal voor 'insiders' die de wereld daarbuiten nooit kan bevatten. Als wij de wereld opnieuw willen bereiken, moeten we opnieuw gaan leren om menselijk te zijn, door liederen te zingen die begrijpbare taal bevatten, op een dusdanige hartstochtelijk niveau en in zo'n vorm dat de wereld met ons mee kan voelen.

We hebben in het kort een geweldige verschuiving van stijl en geest in de wereld van de christelijke muziek nodig. Zonder hoeven we er niet op te rekenen dat we meer hebben dan een preek voor het koor. We moeten voor muzikanten bidden die gaan schrijven en het voorleven, zodat het lichaam van Christus als een geheel het kan pakken. We moeten bidden voor openingen in het gesloten systeem van de christelijke handel welke zo effectief buitensluit wat anders, vernieuwend en revolutionair is. We hebben genoeg werk te doen, maar ik geloof dat dit iets is wat God wil. Hij zal daarom ook het tot stand brengen mogelijk maken.

Tot slot geloof ik dat de Heer een ieder van ons onze eigen profetische aanbidding op elk tijdstip en overal kan geven. Ik geloof dat we als we er naar gaan luisteren en er tijd voor nemen, we het zullen zien gebeuren. We zullen er kracht in vinden om een heleboel gebroken zaken te herstellen en om grote overwinningen voor God te behalen. Ongelovigen zullen opgeroepen worden Hem te vrezen. Het is een strategische zet.